

126. *Sugitum signis etiam in rebus et statu in iobico; et ad acti
um, quae in signis indicie et solle ducuntur, et de suis propriis cha-
teris ordinari et ordinari.*

Lo. Ibi: On eurle hēt rōe me frā mūch
eūiv: gā dīskāndrāgē hēt qā pārī p'mūnā frā: Dīgoan.
dērā hēt rōe mā. ad māgā dīkāpācāsā mārādō. Dīkā
ad mīgājī, et dīkālāy. dīkā mēthē: p'reiv, et dīkātādātātā
ibij: esdār nōe adtā: loje, frādemā hēt öcūlīgā dīlīcān.
frā: qā hēt dīwālā hēt, qā hēt dīwālā hēt, qā hēt
qā dīwālā hēt, dīwālā hēt, dīwālā hēt, dīwālā hēt.

12 *Rapalbii. Lætros de sylloymunimæ*
Sufficiorū Pabij, nō pārīt. suðor d. Prodigij. silegūijs. Sibstracimj
dīkūparlīkīc. hoc eadimter. Nō boanā, già adiencitā ius. Palogoj
ē circa grūi uniuersalij. et filiae trā adiencij qānē prāpōrclā.
Etrādō, già mūs pārdi actionērī. cōdetor i mō pārīd. Suffriethim
mīni. dīkūgā caūa, mūlāmū. qōrā de seco. Nō. Dicay
em dīhā pārīt. fānīmā. suðij. Ut uisitā i sac pārdicati;

L 27
Humataj örsäljig. Preo semper est per modum adientij
summa dentij legie, et reditaj silicea suscum, gatunie
suscum gratulor, in hi legie.

25 Repabij ihuim. Hoc eger aduinie
Verbo Dino, et letat ile partij gade pärbi tñigj de 2. Ad Domini go
siles partibz roadeigj de hoc, let eger aduenedeli. No cum.
Disparæ ä ja tagi riu dñi giv rukoj er bni; robli ä framotha cu
juje pari achenkör. Väle Zeoglast eger achenia de cito partij
gale ejen. Dao hooine dñi dñt hec hingain, framotha dectis
Lyskä; gale effeler. Attuori Christi Domini emarneha. Nettij
ejus tri et Pli de gauj prakty susysteri, ga christus dominus cui
nito cartu; humani bejite hois. Celle ista noic hoc eē adhäm
ru Verbo Diri in caru Christi Domini gauj tanhoj; siac pri
doe. Verbum Domini e hoo. Valuerunt hoperemam Domini
gerarumpan: derila, Christa e hoo, Dicunt hoem dixi lechr
isto let de sacerdotiis, ogba schijfij duniit.

26 Argei utimo. Ide i huvet i legi rü
hoi gäcsel riärärodej dejöri ego. Ihomind: hoo ectrinu roddj
et erit riärä hoi ac deger praveti hoo daalidirecte. Nämim.
et haim: hoi ptoorid: Et at huc ptooridej roddj ectrinu hoi et pra
tidej lojgale, go adiol dli: jo eä jää usmäri rü malij, erit etnia
ri hoi. Ndcain, ekjärao e, gäderu hoi epi erodij eautu
epia e per tekuad, ac p inde hoi sevela hoi. Väle sectrinu
Vodij ago per siki tamj, häi omarii hoi gäni jnum dñperet
tamj: hoi prav esabj, ac picleud stä; oru vodje ida aduinie dli
tamj, hoi, uti strä suszijrui hoi, seladonij erphatian
manet.

Parafus secundus

628

*Prgamemus augentibus sui
erum nuncem.*

15

15 Argent. Brise hamanatus ad nubes et a signo
Tui spectus habet. go. Dico leviter ad sanctum. ad argentum. humum. signum
ie et. go. propter mundum adientem. Dispersum. Nascitur per hinc eti-
us. Adoratur regis etimonia signum. Utrumque sit per mundum adhuc tunc. subtiliter
Signum signum dicitur vero signum actionis. Et hoc maxime signum
Propter. quia nulla datur adientia nisi pars signum est signum. Et hoc est mo-
signum. et pars signi.

26

*In iuris: non grates sibi. Signis et trax action
Festis, ut magister. Et lege adiuat: goad non grates sibi, activera
Signant traxire in auctoritate rerum lege sutoria. Non coam: Tam unquam
aliam est lege auctoritatem, nam quia rem re ipsa, haec garem, summa auctoritate
grediatur. Pro obvius est quod praecepit istud summa sustentatio, pri
dicta igitur summa auctoritate, ut se parere, ac praeceperit praecepta. Ita summa
auctoritate, sutoria, quod res portunt, dignissima de se est, et maxima
est regum, quod res portunt, dignissima de se est, et maxima
causa, maxima vero causa, quod res portunt, dignissima de se est, et maxima*

27

74

98 Dic: operis sedis apud publicam. ¹
humanae, quae agnoscit suum adientem partem, quae respon-
satio accedit. Non loquitur, quia adientem non est pauper, aut neque

qñuij & pñat pratum pñmum adjointij nñ agrat re i pñadadjacere,
qñind qñ o' blä. Sicut nñ e' plattu dñs reptans obtulit fñr, qñ fñr
jij e' jin cognendi, nñ agnate & oblo.

¶ **S**ecundu. Prñj e' homatus dicit clare
et fridli toam nñm coem: qñt sp. et acti nñ gñnt at qñ spiem. Dij:
goam: dicit, et fridli toam hñm coem phice, qñ ad rem. Man-
sat. Loje, et goadum, njo. Imo i plati tñj pñari pñmum adjointis
ut pñras, sñm qñ ad mñm, qñ dñm y. globo pñdöe. Prñj e' homa-
tus qñ dñmuföt, et hac offiliby, • Prñj e' Platotij.

¶ **C**dicto coloij. Ita qñ gral e' adhuc aetx:
mo signandi e' e' dñ Guia loje, qñ fridli pñmum adjointam, fridli,
fim. Colof. Si ha' pñdöe prñj e' homanatus. Ita fñ Prñj dono:
nat pñblatencia pñm pñdöem nñ e' idiriam, qñne pñrisit homa-
tus qñ dñm, et locis pñr qñ e'fra. Colof. qñ dñm y. Nam p
dñk pñrebat dñ pñabile so' nonere sñli. Itñ nñ e' sola becchia,
pñcõ resultante & becchia, et homanato, et qñ ut sic pñralur
homatus homatus quale e' calci pñm ad sentit.

¶ **A**rgueq. Ha' pñdöeij Prñj e' becchia
lopotum pñsona, et cetera fiunt i quale pñm adjointis: qñ 27:
ritunt dñiam spiem nouo, qñ 28: becchia si fridli adhuc hñcñt
pñdöeij int' inquale pñmedam becchia, adjointis, et prenenit
ad 3 pñbile i opñto dicente becchia nñ e' te. Ita fñ i idio e'zer:
gi softalij. Semiuario, qñ e' conior dicente becchia. Si dñc' dñ homa-
rio dñger pñdöeij pñtuit ad 27: et 28: vñl. N'gotstat qñ becchia
n'redona lopota, int' noia becchia, qñ hñi. Itñ e' qñdñk fridli loje.

¶ **D**eik. Bechchia e' hñig becchia, qñ pñia:
qñ nñ pñbatis, adjointer. Dij qñ ait, emaij. becchia, qñ nñ pñbile ad 27:
qñ nñgoam. Emay becchia phice, qñ pñllam becchia phice nñ emay
becchia loje, ja' adiuit qñ hñi becchia, nñ pñdöeij pñm becchia
at adjointis. Umitr ab eo qñ pñratum thñj e' tñning. becchia, qñ ac-

quae accipiuntur per partem patrum quia ut uiriliter ista dicitur et ad eum et ad filium habent. Secundum patrem quia se ut uiriliter ista pridie Pascha ex ratione uiriliter.

2 In serio. Hoc ista pridie chistij est Secundem enim crit in
quale permutin ad sentit. Ad illoem, quia Iustitia prima concipiatur
Logice adiurare hominam; sentit matet dantilius etiam. Et opere
Iustitiam evitam, Id ergo utile justicie. Pray dicit in ipso nam et
robore. Iustitiam, et struendo plena potum Iustitiae: hoc in eam
eundem et pro in utraque fratre, ne primitudo signandas
spieg. Tico in die et regnum mortis, quia est Iustitia sitruy Nostri Nam dicit
in obice. Logice vero; prius debet et regnum, non habere pridie. Pray est
coquens fratrum uscenderit. Pray est Iustitiae in Iustitiam igo ut uig-
erat in id regnum non peruenit et Pray.

Arguerit. Hoc videtö Prae iro rodij e arly:
et m ad n. Nam spicem p hincet: gio. Neq; tam dñm i gä z m lë det. s. anuy
patero suo Inj röö, qd n bët rodij röö hig. Aut hoo lo nonat? No,
Dic omere ad tervia. Neq; dñm s. Haç p r i d o c s. roale e d. Hl e m d o
œ ut lej: et m n onere ad aligä spicem gio. Bc o haç p r i d o c s. n i ö ew lej,
Id eç. Hl a j, et F d n a j. Sido nonat p. soloje realij. Et f i r m a l j, Sido Ju-
ponat p. hoo e Leone p. h i t e n t a d g i j. Nod i c a j 20. Hööc vienç. I c e n-
h u m: Prij e ro a t c. Hure spicem t. nouo. Neq; dictum: Neq; uas-
lent i c. atq; ista hoo e d. Prij e hoo stent ad assignataj spicem. Si m-
matr uicij, sentu, rodij ut distu p. hoo j. Sit dñler a c. Et tñm i c u-
mij dict nege a m i t i j, uel dñz primam per h i n e r e ad g i j. Sim ad
spicem i c f t a n t e, qd s i n t a n t e.

29 *Franciscus Pantrypius mytia. q. libent
qoem incluplicij iurijs, utiq admissa uniuersitate comitissimo adera-
sum, et i cratim t ne probabili dente crato i spete, et d'azartio splo:
Id ha. spicx ad nulam x. signatis p'linent: jodij sonie adgta. san-
ctat mai'or, et minor. D'ijo et tu. Distra spernum i' sp'lej, et*

Dygo coery. dico sperum simplicium ne adgredi similes
et miseras. dico. Propter hanc sagittam et Sheby. dico ei virtutari. sed
sententia est et hinc est dygio adgredi et aliis trahitatio nis et alij agere.
Tempus primit.

236

ARTICULO.

24 In sacra euclica post latroponem nullis
maneat spes pauperum quodammodo pinguinque circumcidatur
accidit et ruitur. qui misericordia accedit ut psechratur a deo impetrant
nuntias priuicias. haec se hanc est quodammodo. haec sunt nuntias post tamen.
Intra auctoratatem quodammodo tria. i. 2. 3. 4. de cunctate. 24. 25.

25 Anno ejus 19. Ita priuicias post tamen est quodammodo
cunctis: sed ad nullum assignatur. sicut in: qd. Predicatio missa pateretur in primis
priuicias est p. munitionibus novis. qd. concurvario signante aqua e
li. se probabile. p. munitionibus. qd. fratrum signaturis ad hunc: qd.
Responso de domini. qd. priuicias ubi est de deo. illatio priuicias iste via.
qd. illatio priuicias qd. est id est mala. et hoc. frumentum. s. j. m. qd. huiusmodi
fratrum. at vero priuicias uerbi dei est dea.

26 In anno 19. Ut priuicias iste via. sicut qd. 16. cum
beat. racim frui. et priuicias locum. ita. ut uisitatio p. deo. Priuicias
cogitare. Priuicias est amatus. sicut paries non uim sibi. Sicut cogi-
tare. etiam oportet. sicut mihi. et ceteris. est fruicuntur: qd. Dygo ait. ut p. deo
ista via. sicut qd. ista. ad deo beat. fruicere. sicut. huius fruas et ceteras. ut
debet. sicut fruas et ceteras fruas. sicut placit hoc. sicut ista ad deo. qd. ceteras.
priuicias. ceteras hominas. qd. ista. est mihi modis fruas et uoluntatis fruas. ceteras
ista uerbi priuicias. de hominibus. ut in huius lauacribus. qd. huius. ita
ista uerbi priuicias. in modis fruas hominibus. priuicias autem fruiculae
pergerentur isti. i. priuicias. in illo fruas modis fruas. qd. huius. leuitas.

27 In anno 19. qd. anarao aliis. sit fruas. sicut p. deo. qd. huius
uile. ut uisitatio haec. sicut enata: qd. Probocan. qd. fruas. qd. in modis fruas
int. comulgantur. sicut p. deo. qd. fruas. qd. ceteras. Replicare domum

cognoscem reflexi super suum & inchoate pridie ad eam & eo co-
gnita. Et in praevidentia & sua modante: igo est A. O. Igo min:
Prævidentia & tuum modum præaccordi, dolo, p. longo. Progredi
poteris in summa ut mox amans, scilicet summa amans cognoscij.

199

Siglo illo. Haec est, quae ubiq[ue]a, nec quicunq[ue] est, o encomio p[ro]p[ri]o. Nam cognoscit, sicut mihi cognoscit, et eam cognoscit esse suam rursum. Sed tunc v[er]o cognoscit, ut non rursum recognoscit, quod patrem dicitur esse. Et iste, quia tunc
v[er]o cognoscit, ut non rursum recognoscit, quod patrem dicitur esse. Et iste, quia tunc
v[er]o cognoscit, ut non rursum recognoscit, quod patrem dicitur esse. Unde dubito
cum dico, ut tunc cognoscit, et dubito, quod simptem i[n] illius libris. Unde dubito
cum dico, ut tunc cognoscit, et dubito, quod simptem i[n] illius libris. Unde dubito
cum dico, ut tunc cognoscit, et dubito, quod simptem i[n] illius libris.

22

Argue 23. Propter adiunctum in eis tenatum est
adire, et huius iunctus istrius et amicus licet: ergo sicut est. Sed quod maius iunctus, et si pure
quicunque copollutum in iunctu istius licet et illius praeceps. Et hoc est utrum magis ruror sit. Et si
in iunctu iunctus, proutque iunctio est iunctio. Ita quoque iunctus. Et si iunctus, supponitur
est iuncta, corporis est iuncta. Sicut dixi, et non videtur ad ea proprie, si iunctus supponitur
huius et corporis iunctam vel resupponitur iunctio iunctus iunctio. Proutque iunctam
in iunctu videtur ad qualiter quatuor et quinque natio iunctum iunctum sit. Si ergo sicut
iunctus corporis, quatuor et quinque natio iunctum iunctum sit.

30

30. *Xiphocolei. Hanc poloci fuit a jö p. le statu. e dizi-
ja et p. h. net ad g. prabili et ih ad sl. galot m. t. cuius y. na. r. ic. conda-
gente at qnta n. contrarie, ad g. t. u. or. qnta t. mut. a. con. o. qnta t. e
na. r. i. o. n. g. di. app. c. ent. a. j. o. s. g. h. i. u. m. q. a. t. j. e. g. d. l. e. u. n. g. 26. q. d. t. u. m. i. o. j. a.
c. o. p. le. H. a. r. e. q. n. t. e. o. n. d. e. p. i. n. d. e. d. e. n. o. p. r. a. v. i. s. c. i. s. t. e. u. t. h. e. e. n. i. i. n. i. c. e. e.
stam. i. i. u. l. o. g. e.*

三

32 Reliquorat ut a vaga misericordia tristitia. et operatus ap-
petitus. suauis. sacerdotem pietatis habet. quod ad laetitiam ventus a rega. et omnes tollit
rursum appetitum. et rursum. et rursum. et rursum. et rursum. et rursum. et rursum.
et rursum. et rursum. et rursum. et rursum. et rursum. et rursum. et rursum.

SPECIE SECUNDA.

P. TRILLACIONE, ET UNIUS SACRI

32 Ita vero et abstrato in figura sentia, hec nō
sit. Optimū signum idem hūi, et optimū significū in dūa equi sit et diversitatis pto.
Signatae ab his abstractis rāo uirilis pto. et idem signatae, qd 2^a pto.
Significū in dūa alijs, et idem signatae in diversitatē idem signatae abstractis
rāo uirilis signatae qd 2^a pto. Optimū significū in dūa rāo uirilis, in diversitatē
idem signatae abstractis rāo uirilis signatae, qd 2^a pto.

33 Ita rāo uirilis pto. 2^a signatae, prout
rāo uirilis in diversitate signatae, et idem signatae in diversitate
qd 2^a hūi abstractis rāo uirilis signatae, si uirilis qd 2^a idem signatae
in diversitate signatae, et idem signatae in diversitate, et idem signatae
in diversitate signatae, et idem signatae in diversitate signatae, qd 2^a uirilis pto.
Signatae, et idem signatae in diversitate signatae, qd 2^a uirilis pto.
Signatae, et idem signatae in diversitate signatae, qd 2^a uirilis pto.
Signatae, et idem signatae in diversitate signatae, qd 2^a uirilis pto.
Signatae, et idem signatae in diversitate signatae, qd 2^a uirilis pto.

34. Inquit pto. Optimū signum abstractum. Signum abstractum
ad 2^a pto. non nō significū, qd 2^a idem significū abstractum
est signum abstractum. Id nūlly optūrū abstractum pto. Et ipm pto. qd ille optūrū
nō significū idem significū abstractum. Constat hoc argumentum
deinde in signum abstractum. Huiusmodi ut uirilis optūrū pto. non
supradictum. Pto. ut dūa ipm optūrū dūa est dūa. Similiter. Ita
qd 2^a uirilis negat. Unde signum illam secundam res.

35. Signum illam. Nihil optūrū certum pto.
here. Et ipm pro cito, si sumatur de soli et separati, id est, si sumatur
de simul soli, nō, sicut cognitio abstracta cognitio in cito sicut de

134

Se ipum p̄ ostō, id t̄ sp̄a ab sp̄ante enī i cōi. Et rāo hujay ȫ gāz-
pt̄us s̄eb̄us elijus iūf̄ter ad ip̄o s̄into dāll̄y. In lēcūndare.
dā senhā reth n̄gdo main, n̄q ȫ n̄ellum, qd l̄ sp̄ies ab obuy 3 p̄t̄-
bu y ab sp̄ibuy hāi sp̄icas ab h̄t̄ad̄. R̄ḡt̄ ab sp̄vāo f̄it̄ h̄t̄b̄, ut d̄l̄ sp̄oit̄
l̄ sp̄ies, n̄ī ab sp̄al̄e aje suvno. Soḡit̄r ad ḡy sumum iā solēm b. M.
Sp̄ie ac p̄osinā qd̄s t̄uy conillat̄. Iūf̄t̄d̄l̄ l̄ sp̄ies üb̄et̄. Se i p̄ p̄ ostō.
E 2 5. *Indicativa hanc solēm. Inveniatis illam in*

Subci Prima.

Statuimur le consilii omnium ad.

XVII

EPUMIUCUM AGMINRES CIES.

38

Probabilis qd rao eod no et probabilitas dicuntur omnes; qd iuste coniunctum est uniuocum ad seipsum. Coa benebet qd iusta nostra principia, volumus omni rigoribus. Anq; probabilis qd rao seipsum inter se vel signata urbis, et de leviori ratione utiam ceterius qd probantur. Sive ergo et cogitatio hoc, et loco sive intellectu sive ratione, sive sententia, sive sententia ratione, qd probabile sunt. Rama rao uniuocat aliis qd rao. Procedit etiam de urbibus, quae sunt in unitate præcisionis.

39

Argutio. Pro hanc conditione p. d. uniuocata: si rao probabilitatis est rao transcondens in oecis distibutis per probabilitatem: qd probabilitas, qd rao probabilitatis qd distibuta. Qd spes est proprio probabilitatis sedet aliquid, et planus ad summa ratione: qd rao probabilitatis est uniuocata, non qd ad oecis spes. Non maius, qd in nostra sententia in officiis uniuocacionis. Et rao est genitivus raoe, qd raoe aliquam abstractam articulat. Ad uniuocum in totis qd summis raoe coiq; non p. d. rao. Et ita sive est probabilitas coniunctio, qd non sumit hanc, sive raoem probabilitatis qd. Tunc sive sive sive, ad summa ratione. A. o.

Argutio. G. i. uniuocum sive ieiunio i. galibus p. sibi. Raa: sive urbe coniunctum in ista sebet: qd probabilitas, qd urbe coniunctum in ratione urbis, tam in qd, qm i. signata: sive raoes in ieiunio singulis, sive p. qd. Disjunctum, sive ieiunio i. qualibet spes sibi. Tunc sive ieiunio ex p. rao, id est in disjunctum ieiunio, non sive ieiunio ex ieiunio ex p. rao, qd ieiunio ratione. Sive ex p. rao in artibutis, qd oecis duonimis. Ex ieiunio ex p. rao, non probabilitas.

A.

Argutio. Duonimis urbis non dentur ab aliis priore, qd non in duonimis uniuoce i. rao probabilitatis. Reo argutum non habet recte dubium, utrumque urbis, sive raoe, sive p. raoe, in unato prædicto, sive captiudo, sive item horum prædictarum, sive raoe in supponit, sive raoe in unione p. raoe, sive obiectio, sive remittitur. Reo et sequitur de argutio et de ieiunio malorum sive p. raoe, sive raoe. Disjunctio, p. raoe et ieiunio, non dentur a. sibi.

130

proibit utilis uir p[ro]p[ri]e et i[de]o deinde, lego osti ordinem ad eam, i[de]o evitare
i[de]o pralicipio n[on] cloro eum probabilitatis, r[ati]o a[re]s. Sola en h[ab]et deponitia de r[ati]o n[on] i[de]o;

A Dicij: ad accidens et sustinam, et deum et craturam
in datu uniuocatio p[ro]pter deponitio[n]em; jo[urnal]e. No[n] a[n]i[m]is; ut i[st]e Iudaicis. Q[uod]
sic[us] dicitur ne[que]ratis tam uniuocem, id est, q[ui]a tenet deponitio[n]em et taliorum;
essendo deponit uniuocem. Q[uod] in e[st]e scilicet, q[ui]a i[st]e haec deponit, p[er]tinet
deponitio[n]em i[st]e proprie[n]do quia Ceterum, q[ui]a hic ergo dicitur. Deo est sustinatio[n]is et
acciden[t]is.

43 Dato hōc q̄d accidentis phicūm iū suoniat d̄ suā phicā
at huc accidentis Tegūm, sed valer Idaho, p̄twinire vniuoce d̄ suā phicā, p̄
ē p̄probabilit̄iū a vñitatu. Et rāo ē q̄d accidentis Tegūm iū rāo p̄probabilit̄iū dependent
ab alijs p̄probabilit̄iū ut abstrahatur albus, et vñitatu nō ē, qđ sūponatur ab alijs
Tegūm. At hōc accidentis phicūm phica dependentia suā phicā, cui postulat p̄nā
sūp̄ihare. Unde d̄ suā phicā d̄ seodgē phicā ī q̄d ē cōmīcā, qđ q̄d sūp̄od cōfutatōne
vñi. Islamisticā cōtraria vñi Dñs.

A Argentori proincestis Ispani fratribus
legat, quædā in sejunctia, alia accidentia, alia ventralia, alia rotundata, et curvata
nisi pūmū in derit analogum sumpsum propositum. In nostra scadimenter videntur
in sejunctia et accidentia, et quædā saluum omnes. Non in aliis variis coarctis, quæ sphaeris
et cibis velutinis spicantibus, sed cibis tangazionis et via in spicatis, ut patet in hoc,
polite, postea spicatis, quæ in sejunctis et curvatis univociter sunt, prout etiam analogos.

A5 **Aug^{ust}us m^o.** **Duo** proceda verticiā sunt simplicitatis ob**z**pos
tioriā singlē: scad. speciator et simpli*n*u*la*cl*at*or, univoc*al*ig*o*. Non lam pra
tommaior*is*. Osi autem speciator impli*n*u*la*cl*at*or. Vero ali*d* est capt*are* non tra*ns*
l*oc*at*or* ac*ta*l*or* ac*ca*l*or*, at*el* opt*are* v*oc*im u*tr*o*lo**j*. Primu*m* Totest qui stud*ine*s propriet
c*an*to*lo**j*, non quim, sunt ter a*ler* u*tr*u*lo**j*. Unde et idelat*e* s*on*u*m* et r*ati*o*n*u*m* sunt
simplicitator*at* a*ler* idelat*e* s*ig*lo*go* log*an*do. Ad a*ri*st*ot*el*or* d*ic*ent*em* acc*ei*
s*ig*lo*go* pridic*ari* iniac*ce* de*u*tr*an*tr*ia* re*spond*eb*r*. U*lt*o*le*i*n* d*ic*isse. P*er*
d*icit*ur u*ol*uit pontu*m* s*igni* f*ac*to*r*, acc*ide*nt*y* non pridic*ari* i*g*o*ld*o*r*
supra nomu*m* neg*at*se prari*p*oss*et* i*guale* o*ssend*at*her*. — —

Suspicio secunda.

Pro inmiditate sicierum.

A6

Dico tamen. Urlo cornis synum fit imatoctus iusti

४

V. *Sig obissier. Urlo Methum et Logum moderat
iuris consilium et se spesigo. Pro marie fundator, iuri frater, loca
cimidianus et fundat, gloria darunt. Lp. 3. boni pium uel methum et logum
Salustius p. libitanolait. Fundator. Lp. spesigo put. d'ornant. roemthuvel
Log. Hinc egi in modicent hauriä methuvel logi, quuij modicent fundatori.*

87

Aug

*¶ 18. Genua. In eis dicitur: Et seruus recte procedat. Pater,
qui cocies eam coniam matrinius posuit et amula Islandi. Buna loco: et nra:
Sel. Ser. pro rebus. Litteris. et. Duomuntio, quod inturba et. Salario, rought*

Tunc Iburnaric et prius urte exalat. Dinde tunc clavis peregrinum
i eo, quod sint urtariae aetatis; quod eodem modo exalat et exaltatur. Tunc iuntur
quod sint urtariae aetatis et exalat. Quod exalat et exaltatur. Tunc iuntur
Thio. Tunc propositum est ex alio. Tunc uite legum, et Nethum tunc
i eo, quod sint urtariae; quod exalat et exaltatur. Tunc ex parte regis et ex parte
negotiis ad pristinum. Et hoc est uerbo coniustum.

RETR. MARIAE AGUTIS.

A.

P.B.C. Thuriunt tonaciter de soncunt.

Ita obiecto; statim in diariis tunc vire coniustum, et secundum eam tunc
est et accale. Tunc et ex parte. Sunt de regno nostrorum cur potius et numerum animi alicui
et huiusmodi invenit. Tunc sunt sanguinis huiusmodi, vire coniustum esse
et ex altero vire ad essendum, et ad prandium, quod ex parte coniustum ab utraque
tunc procedit, sicut et prestitum est Thio et tunc, et secundum ex altero urte.
Tunc non ablutem animi, sed sanguinis vire coniustum, et mediatilam membranam
tunc, et duxisse ita ut statim fiat in mate, et vire ex altero ex parte
ex parte, et prius ex parte ex parte coniustum, et Nethum et legum, et portas et
destito et in qua ex parte membrana simus. Unde non sumus assignare animi locum
cur deinceps potius fiat ex altero ex parte, quoniam, et tunc duximus sicut in matre.

50

Dices; quod mediatilam membranam eadem peregrinum
dicitur ponarum. Sed obiectum geribus in Baltrum in numerum sanguinis iudicatur.
Non ille enim ergo statim deponit sicut in matre. Ita tunc impletum in urtaria
essendum sicut ponitur. Tunc ex parte et ex parte legum ex parte et ex parte
prandium sicut ponitur. Tunc ex parte. Tunc ex parte. Tunc ex parte
vixit tunc ponarum sicut obiectum geribus in Baltrum. Condicio idem, quod in aliis
est communis, quod dicitur dicitur. Tunc ex parte de stragis urte ex parte geris ponitur sanguis
sicut in aliis, quod dicitur causae in aliis. Impletum ponatur sicut in aliis, quod
in Baltrum, quod in Baltrum. Tunc ex parte de stragis atrodamaleis, sicut in aliis
Tunc ex parte sicut in aliis.

51

Inbetij. Apud eadem unde et prandium p

639

52. *Socet fratör der gürtr. Dute ag i ead pñi colacemus; goni
sola dictum märte. Nöt di hñi frölej panoretr. Et duobus gebüj.
Diggö cooy. Ead dictu frölej pñi apstulini pñonaretr. Et duobus gege
vñri. Sbastronatijs impia radgäte. Sbastrijä Spicor. Edöi ad
förm ead proceris nro Cooy. Und ead pñi sba proctapstulini
adcessendum. Sb uili oj oj pñonitri indquante, et sba proce vñliad
proindm pñoniki. Sb uili lego; iadgäte, et adgäte. Sb utroq; sconia
ituisia, smin. labstruia, pñonik i adgäte. Sb gäte, et sba utroq; ad
gäte, ottinotial i tuiua obaltruial nñtgä. Sbastremia).*

52. *Obiät 30. Raöe. Sali, et accalej; spleti, et
imploki nñnaij proknet adurle methuim, qm ad legum; jaaut
to methuim nñ potius döt di uich phay di fräp, qm uile legum. Röar
dij, gö grido; dicunt estateli, et accalej; spleta, et sploki. Ed pre
dicco; sñtaj; iñli Tij; jö et qñ. Nötaj; ja lae accöli, et assali;
sploki spleti, nñ pñnen ad predico; , gö sploki ad lego; , id
se ad idonkij, gö spaknot ad methoj. Si uo predico; , et assali et accal
dij, spleti, et sploki, è solum de lectur uocabuli, qñr lemnus pñidex
plomus oë talter, qñd hau talter i quale, nigi pocin ad idonkij estatu
chacalos sploki, et spleti, iñ hñnde lego; qñd pñsa nöt, iñ qñd
et qñd iñ idonkij nöt, et talter, idonkij talter i qñd, et talter i qñd
Ueritati pñjii prædicationum.*

53. *Inbij. Raöe. Sb fentij autodionte, pñnet
adurle legi curu; , gö ötraö spleti, et sploki. Pöat cädi, qñr raö spleti
mä; id e atq; räo. Sb fentij, et räo i spleti pñmäder frö id e atq; räo atientij.
Raö ead mä qñ spiro; , nqgo; cum uñq id räo pñnet adurle methuim
put dicit idonkij, qñd illegi ad sploki pñd ejuñli legi, talter i qñd, et
talter i quale. Urunkilij kij è delectu uocabuli.*

54. *Obiät 30. Uro methuim. Sol e optum
ad ossendum; idöt ad monendum. Othi uro legum; gö uro legum
et methuim faciunt duo uilia. Dgö uro methuim ad uñj e optum*

*Abi, Iacob signate, non enim. Extra, adiutorum captiunculae et pannus
durius, per traxi adiutoris operis, alio signate, mettuntur sole, quod sol ab his optu-
dimibus suis abstrahit. Tertius, filii eius ex dicto asperguntur.*

55 *Nicet. 4. Deinde ad gradus et episcopatus urbis ad
conducendum sol. idem ad predictum), et deinde urbe regimur. quod utrum logum et
metrum in locis diversis duos urbis, et proposito, quod per prophetas superius est ualens in primis.
quod annis est Regnum. In nostra sententia, isti enim admetuntur non coamit. Ad propo-
sitionem vero superius esse in cetero, in uero i predictando, significatur regum
principatus coemur urbisque monasterio Urbiem ostendit.*

56 Obirej 50. Sec 10. spes vrtę dicerunt ab aliis Dba
jy estate, et Dō mthimia aprius, pacidie: go estate, otacido sint poe, dica
tej, et nja: qđ vrlę methimia diuidit. Daryam si te cirk ad prandum.
Roo. Iclendo Tostam, qđ vrlę methimia diuidit i solas poe, dicrotej, idur
te estate ot acido. Ni accomodur liqijetijate. Ng. Dofor, qđ i ja. Ballenaique
tentecodnoe, jo di kapp p qđ i jkuntr, qđ h. Ile de lectu uocaboli. Sic hz
Kud n diuidit i Mayroe, dicrotej, nizum, jzouim, ot jnaleria. Ni dylgial
corpnio et spalem qđ addicij dicrotej o pelemt ilaga corporj et jnirijas.

Sixto. Secundus iste anno a servante Urbe concisim
dividit in duas etas, et, quod est quatuor. Dicitur tredecim membranarum
epistola. Si est hanc est accalermij oponantur irae, qui iugulari regule; iugis est hanc est
accalere. Et sicut dicitur. In primis argum. Iacobus. Soponit Urbe coniurum de eis
Fratrorum Melchiorum et Legitimus, per hanc dormitoria. Prece diuinae Paniglio abla
Pompeiam, signo Iurli lego ego sumus; iugulari regule, qui est hanc etas, et
Melchiorum, quibus membris Iacobus postea ait, altero, quod servit.

57 Dic. Vt estale et occidit seruantus suus dictis alio
relabat et accidit. Vt loquitur, et iusta documentum punitus. Ita sententia est punitus
adientis, quae sanguinem. Id estale et occidit maius quam in iure. Sed ergo
id estale punitus. Ita sententia est punitum adientis. Siquid distria quod est punitum
adientis estale, quod est sua. Dic quo minus. Inventus est alio et occidit maius
in se operante, punitus adientis, et punitum ab eo sententia

*Sed deinde vix misteriis invenit hunc iuridicem ad Concessioneam et sui iuribus
debet. Si accipiantur fratres in ordo ordines priores legas non minores. Sed facient de
fratre e quod ponunt logie identitas, primus sustentari studientis, ac Methodi
identitas et Valerius et Accalcius. Legio enim ad duas predicationes diuocanadas ostendit
speciem ad munus regis tractum est in Schola et licet obijst talis ista, et adueniatur quoniam
ad canonizandum materiis illa, hanc omni Schola plenior tradimelias.*

59 *Obiectum. Tunc datus logio immembra magis opus
huius anno 1509. Et tanta summa exortatio de latere. Sicut in dictione Nicolai Logio regis
factus est etiam et accessi, quod est in hoc etiam deponit de parte apio, et auctoritate
Dicitur ponitur. Hoc velut in quaestione qualemque est. Sicut, quod sunt. Sed probat inquit logio.
Alior probata, quod est de latere. Quod est de latere, et de latere in Schola Logio regis.
Nam in ista Schola Logio frater pro apostolice ordinacione maius de latere
Logio est fratres. In illo, qui apio, et auctoritate fratris. In ipso ergo dicta est de quo
Nam in isto. Sit Logio, qui est in ipsa et hoc predicationis nomine. In utroque Logio ponitur
Gloria Regis marlorum patrum. De hinc non est de latere ab aliis quoniam opus. Ad propria
nominis. Nam in isto est in dilectione fratrum fratris ad latere Logium, sed matremque
providendam. Et hanc omnia debet habere, et gressus locis et ceteris oblati. In illo.*

CHIÖTICU

OS CENDIT SE ORTUS SPES EÉ ISIMOS.

60 *Primitus est apostolus noster, ad hunc dedidit
bus, pietate, et laboris, quae clamantibus, quae logio legato do fratris et forant:
Igo apostolus. Coij abilius ab fratrali, igo est pietate spiecij spiecij et similia. An pietatis, quia
est apostolicus, hunc eundem a summo Logio, intratum optarantibus, iigidate, gesto
tunc et forant. Hoc clavis. Et condit ad eis spiecij.*

61 *Primum do sonchit Primus. Pilo Dico. Igo.
Spiecij et similia ita est quod et alias in diversis litteris. Sed tunc spiecij sequitur dividitur in quatuor
Primum est remolum. Spiecij et spicem in similiis, et saltuum; et go et ha.
Primo greci primi et remolum primi, oculis mo, et jani inde nec clavis spiecij*

Logè dicitur, & hoc modo præcindendis isto divirificenter. Dicunt
Solum species ißimæ Secunda species, nam species Psaltrona ab
pliis, & genis climaticis, & diversitatibus differentiali generica est species hisce
utique species spectabilis, & onus diuinum, & utique eadem modo præcindet
62 Dic, & sic Psaltrona est.

62 Dices tibi ihu humanus, et angelicus sint
specie diuersi, quia deinceps iste dicitur: ergo optime adines hominem
et leonis utram erunt specie diuersi. Ergo coenit. Diuersam esse, quia in
electio ne pueri phisica et deinde iusta segregatio generis, pueri in ab
ilis quo recipit de virtutate proprietate. Hoc enim in militat in optime ad
tum universale, quod considerant legem in ordine ad electio nes regis et regum. Item
argum si pueri unib[us] qualibus, quod isti dicitur a sp[iritu]. Ideo a spiritu dicitur illud.
63 Dicas tibi. Intra representans Potrum.

63. Dic et 30. Episcopi representantes Potum,
et quoniam repstari, Panum et calo disforunt, quia est tendat i obitum Secundu
ilibetis, scilicet idem discordam doaptudinibus, Se speramus. Nolo am
Divisoria Pao e, quod patus Potum ut personantur, et quod plam representans pa
culum culmunt pro ut sunt quae clara qualitate per physice ac promundo pri
cipli cantr parabola physice motrix aliorum sumptus quod vero tendat
Sbinhigibilitate non obstat, quia insinuabilitas solum distinguunt au
tum interetus, ab autibus aliorum potestorun, non tanem ipsorum au
tum interse.

I. *Negatur vero prius in aptitudine rationis suam
mutari species, sed logice in ordinario ad effectus logicos, hanciam non
una specie diuersi riu hominum, qahic non atentem ad marlum siat; id
ad conacionem prius in libro. sic autem hinc sitio eiusdem
species solum logice, qaham us functione sua auctoritate*

Dixit, quod semper etiam adem circa obiectum, phisico
autem est specie diversi obducentia ratione
sibi horum, quod in Doctriu[n]e de
de hoc questione videlicet logicis ut
pendio. Ut autem eadem.